

Arrest

**nr. 53 825 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 13 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid 10 augustus 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STERCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 maart 2010 diende verzoekster een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als partner duurzame relatie. Verzoekster werd uitgenodigd de volgende documenten voor te leggen: bewijzen van relatie gedurende 2 jaar. Op 10 juni 2010 werden door verzoekster bijkomende stukken overgemaakt. Op 10 augustus 2010 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 25.03.2010 door (...) geboren te (...), op 10.10.1963 en van Ghanese nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008).

Betrokkene legt slechts volgende bewijzen voor de duurzame en stabiele relatie voor:

verklaringen op eer door derden: deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien niet op hun objectiviteit en waarachtigheid kunnen getoetst worden.

Foto's waarop geen datum valt af te lezen: deze foto's kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze zonder datum niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt dan ook geweigerd.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Verzoekster woont samen met (...), (...) 20 juli 1952, weduwnaar, arbeider, welke de eigenaar is van deze woning. Zij heeft twee dochters, welke bij haar ouders in Ghana verblijven en welke respectievelijk geboren zijn op 31 oktober 1992 en 19 december 1996. Zij is poetsvrouw onder het systeem van dienstenchecks en werkt voor de “(...) te Beveren” in een systeem van 33 uren per week. Wel kennen zij elkaar reeds meer dan twee jaar en zij wonen effectief ook samen gezinsverband en hebben eer goede verstandhouding met elkaar. Tevens is zij:

- ingeschreven bij de VDAB (stuk 1)
- volgt zij Nederlands vanaf september 2010 (stuk 2)
- ondertekende zij op 6 juli 2010 het inburgeringscontract (stuk 3).

In burgerlijke zaken is de bewijslevering wettelijk geregeld. De regels inzake bewijs die neergelegd zijn in de artikelen 1315 e.v. B.W. zijn van algemene strekking en gelden tenzij er van afgeweken wordt in bijzondere wetgeving (zie N. Verheyden-Jeanmart, *Droit de la preuve*, uitgave Larcier 1991, p. 5). Bewijzen is de werkelijkheid aantonen van hetgeen men voorhoudt (W. Van Gerven, “Algemeen deel” in *Beginnelsen van Belgisch Privaatrecht*, uitgave 1981, p. 35/). De gemeenrechtelijke regeling in het B.W. geldt voor het bewijs van rechtshandelingen en niet voor het bewijs van feiten, want voor feitelijke elementen geldt de vrije bewijsvoering. In antwoord op de vraag of deze regeling ook kan gelden voor specifieke bewijsregelingen in andere takken van het recht, moet omtrent het administratief recht, daar bevestigend op geantwoord worden, want er zijn geen redenen om aan te nemen dat specifieke regels uit het administratief recht van toepassing zijn, zij het dan dat in het kader van het onderzoek de overheid zorgvuldig moet omgaan met de bewijsvoering, welke een verplichting is voor de autoriteiten (zie T. Schuurmans, *Bewijslastverdeling in het bestuursrecht. Zorgvuldigheid en bewijsvoering bij beschikkingen*, doctorale thesis, Kluwer 2005). Er dient dan ook toe besloten worden, dat deze beschikking onvoldoende gemotiveerd is, omdat nergens wordt aangetoond, waarom het door verzoekster aangebrachte bewijs van deze feitelijkheden, niet zou gelden.”

Verzoekster voert in de repliekmemorie de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Ze voegt toe: “De verwerende partij roept in, dat het voor hen niet duidelijk is, of de formele dan wel de materiële motivering geschonden is. Het staat vast dat er geen algemene verplichting in hoofde van de overheid bestaat om beslissingen formeel te motiveren (zie : Mast A., Alen A. en Dujardin J., *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht* [11° druk 19893, 46], zodat het uiteraard over de materiële motivering handelt”.

2.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie en -asielbeleid beschikt bij de beoordeling van de vraag of voldaan is aan de in de wet gestelde vereiste van het stabiele en duurzame karakter van de relatie met een Belgische onderdaan over een ruime appreciatiebevoegdheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent terzake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bij gebrek aan een wettelijke bewijsregeling, is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarde van een duurzame en stabiele relatie, conform de criteria zoals bepaald bij artikel 3 van het KB van 7 mei 2008 vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Deze vrije feitenvinding en appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of de verzoekende partij het bewijs van de voorwaarden tot het verblijf van meer dan drie maanden levert. Aldus kan de bevoegde overheid, in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk stelt of oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden tot verblijf afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen en andere die het bestuur zelf bepaalt en waarvan het de overlegging vereist. Binnen zijn ruime appreciatiebevoegdheid heeft de gemachtigde terecht geoordeeld dat betrokkene slechts volgende stukken heeft voorgelegd en hiermee de duurzame en stabiele relatie niet wordt aangetoond:

- *‘Verklaringen op eer door derden: deze verklaringen kunnen niet aanvaard worden aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien niet op hun objectiviteit en waarachtigheid kunnen getoetst worden.*

- *Foto ‘s waarop geen datum valt af te lezen: deze foto’s kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze zonder datum niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden.’*

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing niet, doch beperkt zich tot de vage en ongestaafde bewering dat deze motivering niet voldoende is. Verzoeksters beschouwingen omtrent de artikelen 1315 van het B.W. e.v. kunnen hier geen afbreuk aan doen. Waar verzoekster nog verwijst naar een attest van de VDAB, het volgen van Nederlands vanaf september 2010 en het inburgeringscontract van 6 juli 2010, dient te worden vastgesteld dat verzoekster deze documenten slechts op heden bij haar verzoekschrift toevoegt en deze niet heeft voorgelegd bij haar aanvraag. De gemachtigde kon hier dan ook geen rekening mee houden. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.). Geenszins maakt verzoekster aannemelijk dat op grond van de voorhanden zijnde elementen, de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze zou zijn tot stand gekomen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC